

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 16. marts 2022 blev i sag nr. 97311:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Storstrøms Forsikring G/S
Lohmannsvej 8
4780 Stege

afsagt

k e n d e l s e :

Klageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 20/9 2021 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Min [barn] ... brækker benet 2 steder den 25. april 2019. Der er indgivet en skade. Efterfølgende har jeg søgt om godtgørelse for men, hvilket der ved forsikringsselskabet er givet afslag på, da de ikke vurderer den under 5 %. I har tidligere behandlet denne klage og afgjorde der skulle indhentes en speciallægeerklæring ved ortopædkirurg. Denne er indhentet og forsikringsselskabet fastholder fortsat at méngraden er under 5 %. Jeg anfører i min tidligere klage og denne at der ikke er vurderet den psykiske mén, hvilket forsikringen oplyser at jeg ikke har anmodet om.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg vil gerne have vurderet men graden både ud fra skaden i benet samt de psykiske følger."

Af nævnets kendelse i sag 96222 fremgår det, at selskabet skal lade barnet undersøge af en speciallæge med relevant speciale med henblik på, at speciallægen udarbejder en erklæring til nærmere oplysning af sagen. Erklæringen skal indgå ved selskabets genbehandling af anmeldelsen.

Selskabet har i brev af 8/11 2021 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagsfremstilling og bemærkninger til klagen

Ankenævnet for Forsikring har tidligere behandlet spørgsmålet om méngradsfastsættelse under sag 96222. Det blev bestemt, at Storstrøms Forsikring G/S skulle genbehandle sagen og i den forbindelse indhente og bekoste en speciallægeerklæring.

Af ankenævnets begrundelse fremgik i øvrigt, at det var nævnets vurdering, at der var årsags-sammenhæng mellem ulykken og de symptomer, der blev oplyst af klager. Selskabet har dog forstået det således, at det var en antagelse, der vedrørte de fysiske gener.

Storstrøms Forsikring G/S har herefter i overensstemmelse med principper for indhentning af speciallægeerklæringer indhentet og bekostet en speciallægeerklæring, der er fremlagt af klager. Det fremgår af speciallægeerklæringen, at [barnet] har symptomer i form af hævelse og smerter ved mere end 1-2 kilometers gang, og at der er ardanelse, diskret knoglefortykkelse på skinnebensknoqlen og nedsat berøringssans på indersiden af skinneben og fod. Der er normal bevægelighed i tilstødende led, normal underbensrotation og ingen muskelsvind. Sammenfattende bliver generne betegnet som 'diskrete', og det vurderes, at de forsvinder over tid.

Det bemærkes, at der alene er indhentet en ortopædkirurgisk speciallægeerklæring. Det er af ankenævnet pålagt selskabet at indhente én speciallægeerklæring, og det er forstået således, at det er til afdækning af de fysiske symptomer.

Selskabet afgjorde sagen på ny den 17. august 2021 (afgørelsen er fremlagt af klager). Det blev igen

vurderet, at méngraden var under 5 %. Det bemærkes, at det ved afgørelsen er lagt til grund, at der er årsagssammenhæng mellem de fysiske symptomer og ulykken.

Efterfølgende klagede klager til selskabets klageansvarlige. Det blev her også anført, at der var adfærdssændringer i form af ændret humør og forsigtighed. Klageansvarlige fastholdt afgørelsen og vurderede, at der ikke var årsagssammenhæng mellem de psykiske gener og ulykken, samt at disse i øvrigt ikke kunne føre til en ændret méngradsvurdering. Afgørelsen er fremlagt af klager.

Som bilag A fremlægges forsikringsbetingelserne for ulykkesforsikringen.

Selskabets stillingtagen

Indledningsvis gør Storstrøms Forsikring G/S gældende, at nævnets afgørelse af 3. marts 2021 i sag 96222 til fulde er opfyldt.

Det påhviler klageren af godtgøre, at [barnet] ved det anerkendte ulykkestilfælde den 25. april 2019 har pådraget et varigt mén på mindst 5 %.

De relevante punkter i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel er punkt D.2.6.1. og D.2.6.2. Det kan heraf udledes, at der skal være følger efter brud på skaftet af skinnebenet med smerter og let fejlstilling, fejlrotation eller forkortning.

I [barnets] tilfælde er der smerter efter længere gang (1-2 km) og andre lette gener. Disse vurderes i øvrigt at ville forsvinde over tid. Der er ingen fejlstilling, fejlrotation eller forkortning. Samlet set er generne bedre end D.2.6.2., hvorfor méngraden er under 5 %.

I forhold til de psykiske gener, er der ingen lægelig dokumentation for symptomerne, ingen dokumentation for årsagssammenhæng eller i øvrigt grundlag for at antage, at traumet kan udløse symptomer som de anførte. Ses bort fra manglende årsagssammenhæng er symptomerne i øvrigt ikke

af en sådan beskaffenhed, at méngraden kan fastsættes til mindst 5 %.

På grund af det anførte er der ikke ført bevis for, at det varige mén udgør mindst 5 %.

Der er heller ikke ud fra klagers egne oplysninger om en adfærdsændring/psykiske gener alene grundlag for at pålægge selskabet at undersøge dette nærmere, jf. eksempelvis kendelsen i sag 90991. Klagen kan derfor ikke tages til følge."

Klageren har i brev af 2/12 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Forsikringsselskabet anfører, at de har vurderet og antaget, at méngraden kun omhandlede de fysiske gener. De er af tidligere klage, pålagt af Ankenævnet at indhente en speciallæge erklæring. Det skal bemærkes at jeg i min første klage gør opmærksom på at der er følger både fysisk og psykisk:

'På denne baggrund, synes der ikke at være opmærksomhed på følgerne som der er/må forventes.

(psykisk/fysisk)' 'Psykisk er [barnet] mere forsigtig da der er en frygt for at det sker igen eller at det bliver værre.'

Der er ikke blevet spurgt mere ind til psykiske følger. De har medført at [barnet] har store humør skift, irritationer, vagtsomhed og tristhed. Jf. tabel J.2.1 Lettere uspecificeret belastningsreaktion.

Storstrømsforsikring henholder sig til at der ikke er sammenhæng mellem de psykiske gener og ulykken.

[Barnet] har som følge af ulykken været mere vagtsom, irriteret og trist, end han var før ulykken. Han har ikke ønsket at indgå i sociale relationer og har holdt sig meget for sig selv.

Forsikringsselskabet anfører at der ikke er grund til at antage at traumet kan udløse sådanne symptomer som de anførte. Det skal bemærkes at der ikke er tale om traume, men en uspecificeret belastningsreaktion.

Af speciallægeerklæringen fremgår det at [barnet] har symptomer i form af hævelse og smerter ved mere end 1-2 km gang, ar dannelse, diskret knoglefortykkelse på skinnebennene og nedsat berøringssans på indersiden af skinnebennene og fod.

Yderligere skal jeg gøre gældende, at forsikringsselskabet ved sagens afgørelse ikke har taget i betragtning, at [barnet] før ulykken den 25. april 2019, ikke havde forudbestemte lidelser af samme karakter.

Samlet set med belastningsreaktionen og de fysiske gener, vurderer jeg, at der er en méngrad over 5 %. Belastningsreaktionen udgør alene de 5 %. Til sammenligning havde jeg sammenholdt vurderingen i D.1.2.2 (håndledsbrud hele med lette smerter og let nedsat bevægelighed, som udgør men på 5%), hvilket ville svare til følgerne af [barnets] brud på benet.

Jeg mener ikke at forsikringsselskabet har foretaget en korrekt vurdering og medtaget de belastningsreaktioner som følge af bruddet og som ikke skal betragtes som et traume. Jeg fastholder derfor min klage."

Selskabet har i meddelelse af 8/12 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Storstrøms Forsikring G/S har modtaget bemærkninger til selskabets svar til sagen. Denne giver kun anledning til den bemærkning, at der i øvrigt ikke er lægelig dokumentation for en belastningsreaktion, som der i øvrigt anføres at forelægge. Dette i sig selv berettiger selskabet til at undlade at belyse dette nærmere."

Til dette har klageren fremsendt brev af 20/12 2021, hvori det bl.a. er anført:

"Storstrøms Forsikring besvarer den 13.12.21, min høring/klage beskrivelse af den 02.12.21, med at der ikke foreligger dokumentation for at [barnet] skulle have en belastnings reaktion som følge af [barnets] brækkede ben.

Jeg tillader mig at henholde opmærksomheden på min 1 klage til Forsikringsselskabet, hvor jeg oplyser, at [barnet] har psykiske og fysiske gener. På intet tidspunkt forholder Forsikringen sig til de psykiske følger. Det gør de heller ikke i den 2. klage, hvor de oplyser at de ikke vurderer, der er traumer som følge.

Det er korrekt at der ikke foreligger dokumentation for en belastnings reaktion, da det vil være svært at påvise ved en læge. Dette vurderer jeg, forudsætter at der er kendskab til [barnet] i forvejen.

Belastningsreaktionen er en følge af hændelsen og [barnet] påvirkes ved at være mere irriteret og træt, end [barnet] plejer, [barnet] trak i en længere periode sig fra sociale relationer, turde ikke indgå i mindre fysiske drillerier, fordi [barnet] var bange for at han skulle komme til skade eller benet kom mere til skade. Det er først nu, jeg ser [barnet] som igen tør være i sociale relationer og indgå i drillerier med andre og ikke har den samme frygt for at der skal ske benet noget. Jeg begynder igen at se [barnet] som smiler og ikke er irriteret, i samme omfang som tidligere. Dermed oplever jeg at der som følge af hændelsen var en belastningsreaktion.

Jeg ønsker at dette medtages i den samlede vurdering af men graden, da der ikke er blevet forholdt sig til den psykiske påvirkning."

Hertil har selskabet i meddelelse af 3/1 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Udover tidligere anførte bemærker selskabet, at det nu anføres, at de psykiske symptomer er under remission, og det beskrives således, at 'der var' en psykisk påvirkning. Idet der ikke er tale om varige følger, er det uden betydning for méngradsfastsættelsen."

Heroverfor har klageren i brev af 5/1 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg henstiller til mine tidligere beskrivelser og anførte oplysninger og stiller mig undrende overfor at Storstrøms Forsikring fortsat ikke vil medtage [barnets] belastningsreaktioner i fastsættelsen af mén og ej heller har søgt yderligere eller supplerende oplysninger på trods af det blev oplyst i første klage.

Jeg ønsker fortsat at [barnets] belastningsreaktioner indgår i den samlede fastsættelse og at sammenligningen mellem følgerne på en hånd og [barnets] ben er sammenlignelige med henvisning til méntabellen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 15/7 2021 fremgår bl.a.:

"Basis for erklæringen er sagens fremsendte akter samt eksamination og objektiv undersøgelse. Skadelidte (SI) er mig tidligere ubekendt. [Barnet] møder rettidigt ledsaget af sin [bedsteforælder] og identificerer sig tilfredsstillende.

Tidligere

Altid rask. Ikke tidligere sager under ulykkesforsikring.

...

Aktuelle tilskadekomst

Aktuelle uheld indtræffer den 25.04.2019, hvor [barnet] slås lidt med en ven for sjov. Uden præcist at vide, hvad der sker, falder [barnet] og får ondt i højre underben. [Barnet] kommer på skadestuen, ..., hvor røntgen viser brud på skinnebenet. Bruddet er forskudt, men det trækkes på plads og lægges i en gipsskinne.

Da der fortsat er utilfredsstillende brudstilling, bliver [barnet] den 30.04.2019 opereret, hvor man laver lukket på-plads-sætning samt stabilisering med ekstern fikstation (Orthofix) med 3 skruer ovenfor og 3 skruer nedenfor bruddet.

Den 26.06.19 foretager man fjernelse af den eksterne fikstation, og [barnet] går forbigående med en walkerbandage. Lægebehandlingen afsluttet den 16.07.2019.

Har ikke været henvist til genoptræning og har ikke været til yderligere lægebehandling siden.

Aktuelle klager

Skåner benet. [Barnet] har smerter, hvis han går mere end 1-2 km. [Barnet] halter. Smerterne er lokaliseret til skinnebenet strålende ned mod foden. Benet hæver. [Barnet] har ikke natsmerter, og [Barnet] er ikke blevet vejrfølsom. [Barnet] kan ikke løbe i samme omfang som tidligere.

Objektivt

...

Gangen afvikles uden halten, der er en lille skævstand med venstre bækkenkam stående en anelse højere end den højre. Normal hæl- og tågang. Normal rotation i underben og pæne benakser.

OE: Bevæger normalt i skuldre, albuer og hænder med normale kraftforhold.

Angiver normal berøringssans på begge OE.

UE: Bevæger normalt i begge hofte- og knæled.

Højre skinneben ses med lidt brede, uregelmæssige ardannelser efter fikserende pinde, arrene er fri af det underliggende væv. Der er en mindre følelig knoglefortykkelse på skinnebenskoglen 10-12 cm ovenfor ankelledlinien. Er blød i muskulaturen. Let palpationsømhed på midten af lægbenet.

Der er ingen indirekte ømhed i knoglen. [Barnet] bevæger normalt i begge fodled. Angiver nedsat berøringssans på indsiden af venstre skinneben og fod, ellers normal berøringssans på begge UE.

Der er strakt benløft 85/85.

Der er normale fodpuls.

Omfangsmålinger – højre/venstre: Lår 10 cm ovenfor knæskal 64/63 cm, knæ midt for knæskal 49/49 cm, læg 44/45 cm, smalben 25/25,5 cm.

Resumé og konklusion

Nu knapt [alder på barnet], der den 25.04.2019 under venskabelig slåskamp falder og pådrager sig brud på højre skinneben. Straks på skadestue, bruddet trækkes på plads, og der anlægges gips-skinne. Brudstillingen er dog utilfredsstillende, der foretages derfor ekstern fikstation den 30.04.19. Den eksterne fikstation fjernes den 26.06.19, og [barnet] fortsætter med en walker i nogle uger. Den 16.07.19 afsluttes lægebehandlingen.

Klager over at benet hæver, at [barnet] får smerter i skinnebenet, når [barnet] går mere end 1-2 km.

Ved den objektive undersøgelse findes højre skinneben med ardannelse efter tidligere ekstern fikstations-anbringelse, en diskret knoglefortykkelse på skinnebenskoglen, hvor benet har været brækket. Nedsat berøringssans på indsiden af højre skinneben og fod. Der er normal bevægelighed i de tilstødende led. Normal underbensrotation. Der er ikke muskelsvind.

Der er god overensstemmelse med tilskadekomst, klager og det objektive fund.

Der resterer diskrete gener, som forventes at forsvinde over tid.

Tilstanden er stationær, og sagen kan afgøres.

Diagnose

Sequelae fractura cruris dx. (følgetilstand efter højresidigt skinnebensbrud)."

Af punkt D.2.6.2. i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel fremgår bl.a.:

"Brud på skaftet af skinneben helet med smerter og let fejlstilling, fejlrotation eller forkortning 5%"

Af punkt j.2. i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel fremgår bl.a.:

"Uspecificeret belastningsreaktion: Ved en uspecificeret belastningsreaktion er symptomerne mindre specifikke end ved posttraumatisk belastningsreaktion. Ofte drejer det sig om vagtsomhed, irritabilitet, koncentrationsbesvær, støjfølsomhed, tristhed og lignende. I sammenligning med symptomerne ved posttraumatisk belastningsreaktion er de også i langt de fleste tilfælde

mindre omfattende. Sværhedsgraden vurderes ud fra forekommende symptomer, disses sværhedsgrad og indflydelse på den daglige livsførelse."

Af punkt j.2.1. i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel fremgår bl.a.:

"Lettere uspecificeret belastningsreaktion 5%"

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"5. Hvad dækker forsikringen?

5.1. Forsikringen dækker

- direkte følger af et ulykkestilfælde. Dvs. en pludselig hændelse der forårsager en personskade.

Årsagssammenhæng

For at opnå dækning er det en forudsætning, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på om ulykkestilfældet er egnet til at forårsage personskade. Dvs. om ulykkestilfældet i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

6. Hvilke skader dækker forsikringen

Det fremgår af din forsikringsaftale (policen) og policetillæg (eventuelle særlige vilkår), hvilke dækninger og forsikringssummer du har valgt, og er gældende for din forsikring.

6.1. Ulykke grunddækning

Ulykkesforsikringens grunddækning er gældende uanset hvilken forsikringsdækning du har valgt.

6.1.1. Varigt mén

Forsikringen dækker hvis du får et fysisk eller psykisk varigt mén efter et ulykkestilfælde. Forsikringen giver ret til erstatning ved en méngrad på mindst 5 %.

Fysisk varigt mén er, hvis skaden efter et ulykkestilfælde har givet dig legemlige gener og ulemper i din almindelige livsførelse der ikke forsvinder ved behandling. Det er ved et lægeligt skøn der fastsættes og afgøres størrelsen af det varige mén (méngraden).

6.1.1.1. Fysisk varigt mén

Forsikringen dækker fysisk varigt mén der er en direkte følge af et ulykkestilfælde.

...

6.1.1.2. Psykisk varigt mén

Forsikringen dækker psykisk varigt mén der er en følge af et ulykkestilfælde.

Dækningen omfatter, hvis du

- har været udsat for alvorlig fysisk personskade
- du har været udsat for et ulykkestilfælde, hvor du var i livsfare eller med fare for alvorlig fysisk personskade, uden samtidig fysisk skade
- du var til stede, hvor et nært familiemedlem var i livsfare, blev udsat for alvorlig fysisk personskade eller afgik ved døden pga. et ulykkestilfælde.

Hvis et varigt mén både består af en fysisk méngrad og en psykisk méngrad, giver forsikringen ret til erstatning for den samlede méngrad.

...

6.1.7. Generelle undtagelser for ulykke grunddækning

Forsikringen dækker ikke

...

- psykisk varigt mén efter hændelser hvor du ikke var i direkte livsfare eller alvorlig fysisk personskade"

Nævnet udtaler:

Nævnet har i sag 96222 afgjort, at selskabet skal lade barnet undersøge ved speciallæge med relevant speciale og på baggrund heraf genbehandle anmeldelsen. Selskabet har herefter vurderet, at barnets varige mén er under 5 % med henvisning til, at barnet har lette gener, som forventes at forsvinde over tid.

Klageren ønsker, at det varige mén fastsættes til 5 %, idet barnets psykiske mén skal medtages. Hun har anført, at hun i den tidligere ankenævns sag gjorde opmærksom på, at barnet havde psykiske følger efter ulykken. Barnets psykiske følger kan sammenlignes med méntabellens punkt J.2.1 Lettere uspecificeret belastningsreaktion. Hun har anført, at "belastningsreaktionen er en følge af hændelsen og [barnet] påvirkes ved at være mere irriteret og træt, end [barnet] plejer, [barnet] trak i en længere periode sig fra sociale relationer, turde ikke indgå i mindre fysiske drillerier, fordi [barnet] var bange for at [barnet] skulle komme til skade eller benet komme mere til skade. Det er først nu, jeg ser [barnet] som igen tør være i sociale relationer og indgå i drillerier med andre og ikke har den samme frygt for at der skal ske benet noget. Jeg begynder igen at se [barnet] som smiler og ikke er irriteret, i samme omfang som tidligere. Dermed oplever jeg at der som følge af hændelsen var en belastningsreaktion".

Selskabet har fastholdt, at barnets varige mén er mindre end 5 %, idet barnets fysiske gener er mindre end punkt D.2.6.2. i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel. Der er ikke fejlstilling, fejlrotation eller forkortning på benet. Der er ikke lægelig dokumentation for psykiske gener eller årsagssammenhæng. Ud fra klagerens oplysninger er der ikke grundlag for at pålægge selskabet at lade barnet undersøge nærmere.

Ankenævnet for Forsikring

9.

97311

Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring fremgår det, at "der resterer diskrete gener, som forventes at forsvinde over tid".

Af punkt D.2.6.2. i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel fremgår det, at brud på skaftet af skinneben helet med smerter og let fejlstilling, fejlrotation eller forkortning berettiger til en méngrad på 5%.

Af forsikringsbetingelserne punkt 6.1.1. fremgår det, at forsikringen dækker, hvis den sikrede får et fysisk eller psykisk varigt mén efter et ulykkestilfælde. Forsikringen giver ret til erstatning ved en méngrad på mindst 5 %. Af punkt 6.1.1.2. fremgår det, at hvis det varige mén både består af en fysisk méngrad og en psykisk méngrad, giver forsikringen ret til erstatning for den samlede méngrad. Af punkt 6.1.7. fremgår det, at forsikringen ikke dækker psykisk varigt mén efter hændelser, hvor den sikrede ikke var i direkte livsfare eller alvorlig fysisk personskaade.

Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at barnet har et varigt mén på mindst 5 % efter ulykken. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse, og nævnet finder ikke anledning til at pålægge selskabet at betale for yderligere speciallægeundersøgelser af barnet.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på den ortopædkirurgiske speciallægeerklæring, hvoraf det fremgår, at barnet har diskrete gener, som forventes at forsvinde over tid.

Nævnet har videre lagt vægt på, at forsikringen undtager psykisk varigt mén efter hændelser, hvor den sikrede ikke var i direkte livsfare eller alvorlig fysisk personskaade.

Ankenævnet *for* Forsikring

10.

97311

Nævnet bemærker, at klagerens beskrivelse af barnets belastningsreaktion ikke indikerer, at barnet vil have psykisk varigt mén.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen